

Dr. Gaudi-Nagy Tamás

Az irat elektronikus iratból

készített másolat

Dr. Gaudi-Nagy Tamás

ügyvéd

FŐVÁROSI

ÖRVENYSZÉK 72.

§

§

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG		2019 MÁRC 21.	
Ügyszám: 14/648-0/2019		Budapest, 2019. március 21.	
Fővárosi Törvényszék útján!		PÉLDÁNY: IV.	
Érkezett: 2019 APR 10.		MELLÉKLET: KÖZTUK:	
Budapest		FŐLAJSTROMSZÁM: UTÓIRATON:	
Donáti u. 35-45			
1015			
Példány: 1	Kezelőiroda:		
Melléklet: 12 db			

Tárgy: alkotmányjogi panasz indítvány

Tisztelt Alkotmánybíróság!

[redacted] mellékelt meghatalmazással igazolt jogi képviseletében eljárva az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLII. törvény (továbbiakban Abtv.) 27. §-a alapján az alábbi

alkotmányjogi panasz indítványt

terjesztem elő.

Kérem a T. Alkotmánybíróságot, hogy a Fővárosi Ítéltábla 2.Pf.21.228/2016/3/II. számú jogerős ítéletének illetve a Kúria Pfv.IV.21.282/2017/13. számú felülvizsgálati ítéletének az alaptörvény-ellenességét a Fővárosi Törvényszék 19.P.20.446/2014/34. számú ítéletére is kiterjedően megállapítani, és az első-, másodfokú valamint felülvizsgálati ítéleteket megsemmisíteni szíveskedjenek, mert azok sértik az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésében és I. cikk (3) bekezdésében előírt jogbiztonsághoz való alkotmányos követelményt, valamint a XXIV. cikk (1) bekezdésében és a XXVIII. cikk (1) bekezdésében előírt tisztességes eljáráshoz (e körben a bírósági határozatok megfelelő indoklásához) való alkotmányos jogot.

A kérelem indokolásaként az alábbiakat adom elő:

1. Az indítványozói jogosultság igazolása

Indítványozó azon polgári peres eljárás felperese volt, mely eljárásban az elsőfokú eljárás [redacted]

[redacted] vádoltan tényeket állított, személyes jogerős bírósági büntetőítélet hiányában egy terrorszervezet vezérének titulálta, és azt közvetítette a nagyközönség felé, hogy felperes rendkívül súlyos élet elleni bűncselekményeket követett el valamint tervezett elkövetni. Mindezt tette úgy, hogy felperes a legtöbb esetben ilyen bűncselekményekkel az idézett nyomozati bizonyíték ellenére még csak meggyanúsításra sem került, illetve az idézett bizonyíték sem támasztott ezeket alá.

Továbbá fenti sajtószerző még csak meg sem kísérelte, egyszer sem indítványozó megszólaltatását az állításokkal kapcsolatban.

Az elsőfokú ítéletet felperes fellebbezésére tekintettel a másodfokon eljáró Fővárosi Ítéltábla 2.Pf.21.228/2016/3/II számú ítéletével helybenhagyta és felperes jogvédelem iránti keresetét elutasította.

A jogerős ítélettel szemben felperes jogszabálysértésre hivatkozással, felülvizsgálati kérelemmel élt a Kúriához. A Kúria Pfv.IV.21.282/2017/13. számú felülvizsgálati ítéletével a jogerős ítéletet hatályában fenntartotta.

Megállapítható tehát, hogy az alaptörvény-ellenes ítéletek egyedi ügyben születtek, és abban az indítványozó, mint felperes vett részt, így érintettsége fennáll, és ezért az Abtv. vonatkozó §-a szerint jogosult az indítvány előterjesztésére.

Az indítványozó mind a Fővárosi Törvényszék elsőfokú, mind a Fővárosi Ítéltábla jogerős, mind a Kúria felülvizsgálati ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését kéri.

Bár az Ítéltábla ítélete jogerős és végrehajtható határozatnak minősül, azonban indítványozó azzal szemben felülvizsgálati kérelemmel élt, és a hatályban fenntartó kúriai ítéletet követően, annak kézbesítésétől számított törvényi határidőn belül terjeszti elő panasz indítványát.

Figyelemmel arra, hogy az indítványozó a jogerős ítélet ellen alkotmányjogi panaszt nem terjesztett elő, valamint figyelemmel arra, hogy a Kúria a felülvizsgálati eljárásában érdemben vizsgálta a benyújtott felülvizsgálati kérelmet, és érdemi vizsgálatot követően a jogerős ítéletet hatályában fenntartotta, így a 3358/2012. (XII.5.) AB végzésben foglaltakra is tekintettel indítványozó a felülvizsgálati ítélettel szemben jogosult a panasz előterjesztésére.

Mind az elsőfokú, mind a jogerős mind az azt hatályában fenntartó felülvizsgálati ítélet sérti az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogait, az alkotmányos követelményeket, ugyanis az ítéleteket hozó bíróság, a Magyar Állam igazságszolgáltatásra hivatott intézménye ítéleteit lényegében nem jogszabályi előírásokra, a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény vonatkozó rendelkezéseire, hanem teljességgel a Kúria (korábban Legfelsőbb Bíróság) mint jogalkalmazó szerv PK 14. számú állásfoglalásában foglaltakra alapította, sőt, a korábban kifejezetten a sajtóhelyreigazítási ügyekben történő joggyakorlat egységessége érdekében hozott állásfoglalásban foglaltakat is kiterjesztően értelmezve döntött kérelmező személyiségi jogi perében, de még ezen kiterjesztést is helytelenül végezte el.

Ezen felül a bíróságok ítéleteikben – megsértve a tisztességes eljáráshoz való alkotmányos jog körébe tartozó indoklási kötelezettség követelményét – a kérelmező folyamatosan, valamennyi eljárási szinten előterjesztett kérelmei ellenére sem jelölték meg szó szerint azokat az állítólagos büntetőeljárás bizonyítékokban található szövegrészeket, melyek megegyeznek a támadott alperesi állításokkal és ezáltal alátámasztják azokat.

Az eljáró bíróságok felperes jogvédelem iránti keresetét arra hivatkozással utasították el, hogy az alperesek nem állítottak valótlan, mert a büntetőeljárásban fellelhető nyomozati bizonyítékokban – egy bizonyos hangfelvételen illetve II.r. alperes tanúvallomásában – elhangzottakra hivatkozással tették tényállításaikat felperesről. Ítélezésük során pedig a PK. 14. számú állásfoglalásban foglaltakat kiterjesztően értelmezve kellett figyelembe venniük és ezen kiterjesztett értelmezés alapján kellett döntésüket meghozniuk.

A PK 14. annak idején bírósági eljárásokról való tudósítások kapcsán született és kimondta, hogy nem lehet a sajtószerzőt perelni, „ha a valóságnak megfelelően közli a vádirat, illetőleg a büntető bírósági tárgyalás, a nem jogerős büntető bírósági ítélet tartalmát, közöttük a vádlott védekezését is”. Vagyis a tudósításnak az adott ügyben mind a vád-, mind a terhelti oldal érveit be kell mutatnia.

Azóta a gyakorlatban a bíróságok ezt az állásfoglalást kiterjesztve értelmezik már a büntető ügyek nyomozati szakaszára is. Viszont kiterjeszteni csak úgy lehet, ha az állásfoglalás minden elemét kiterjesszük.

Ebből logikailag következik, hogy egy nyomozati anyag bemutatása kapcsán, az abban elhangzott jóhírnév rombolására alkalmas közlésekkel kapcsolatban – és különböző elkövetett vagy tervezett bűncselekményekkel összefüggésbe hozni valakit, kétségtelenül a jó hírnevét romboló dolog – a sajtószervnek az érintett gyanúsítottat vagy legalább annak védőjét is meg kell szólaltatnia. (Mivel a bírósági tárgyalással ellentétben, itt esetleg nehézkes egy előzetesben ülő személyt megszólaltatni, ezért ha megpróbálják, de nem sikerül, akkor itt elfogadható a védő megkeresése is, de ezt minimálisan meg kell tenni.)

És hogy ez a kiterjesztési logika helyénvaló, erre utal a 34/2017. (XII. 11.) AB számú Alkotmánybírósági Határozat szövege is, mely ugyan egy sajtótájékoztatón elhangzott jóhírnév sértő állítások kapcsán született, de nyilvánvalóan egy nyomozásról szóló tudósítás/interjú esetében is ugyanúgy igaz, és amely határozat a sajtószervet mentesíti a személyiségi jogsértés terhe alól, amennyiben az adott dologról szöveghűen, saját értékelés nélkül tudósít és „a jóhírnevet esetleg sértő tényállításokkal érintett személy cáfolatának is helyet biztosít (vagy a válaszadás lehetőségét felkínálja)”.

Indítványozó egyik fő problémája pont az volt a I. rendű alperes cikkeivel kapcsolatban, hogy I. rendű alperes még csak meg se kísérelte egyszer sem, hogy felperest vagy legalább a védőjét megszólaltassák a lejátszott hangfelvételek vagy a II. rendű alperes által előadott dolgok kapcsán. Miközben még a PK14 is előírja ezt egyértelműen számukra. Ez a következetesen alkalmazott gyakorlatuk még abban az esetben is jogsértővé tenné cikkeiket, ha az azokban szereplő közlések minden más szempontból megfelelnek a jogszabályi követelményeknek.

És indítványozó ezen kifogására a bíróságok a ítéleteik szövegében egyetlen egyszer sem reagáltak semmit, mintha ez nem is szerepelt volna beadványaiban, érvelései között.

Ez a bírói gyakorlat jogállamban nyilvánvalóan megengedhetetlen és már önmagában is alkotmányellenessé teszi az ítéleteket !

Indítványozó álláspontja szerint alapvető alkotmányossági kérdés, és rendkívül sérti a jogbiztonságot az, ha a jogalkalmazó szervek ítéleteiket a kifejezett jogszabályi rendelkezés helyett (1959. évi IV. törvény 75. § (1) bekezdése és 78. § (1)-(2) bekezdései) egy jogforrásnak nem minősülő jogalkalmazói kollégiumi állásfoglalás előírásaira (sőt, azokat kiterjesztően értelmezve, ráadásul rossz logikával kiterjesztve) alapítják.

Szintén alkotmányos kérdés az is, ha a jogalkalmazó szervek (hatóságok, bíróságok) az Alaptörvényben és a nemzetközi egyezményekben biztosított tisztességes eljáráshoz való jog követelményét megsértik, és egyetlen bírósági szinten sem tesznek eleget a minimálisan elvárható indoklási kötelezettségüknek.

Indítványozó álláspontja szerint az elsőfokú, a jogerős és a felülvizsgálati ítélet sérti az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésében előírt jogbiztonsághoz való alkotmányos követelményt, valamint a XXIV. cikk (1) bekezdésében és a XXVIII. cikk (1) bekezdésében előírt tisztességes eljáráshoz (e körben a bírósági határozatok megfelelő indoklásához) való alkotmányos jogot.

Indítványozó részére a felülvizsgálati ítéletet 2019. január 21. napján kézbesítették, így indítványa törvényi határidőben előterjesztettnek minősül.

Az Abtv. 29. §-ban megfogalmazott „alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés”, mely a panaszindítvány befogadásának törvényi feltétele, indítványozó álláspontja szerint a fentiek fényében egyértelműen fennáll.

Alapvető – az Alkotmánybíróság ügykörébe tartozó – alkotmányjogi probléma ugyanis, hogy a bíróságok a jogbiztonság követelményének teljesítése során jogosultak-e ítéleteiket a törvényi rendelkezések helyett tisztán jogalkalmazói állásfoglalásokban foglalt iránymutatásokra alapítani, ráadásul ezeket is helytelenül értelmezve, valamint a tisztességes eljáráshoz való alkotmányos jog követelményére figyelemmel megtehetik-e azt, hogy ítéleteikben határozatukat nem indokolják megfelelően, a bíróság előtti jogvita lényegét jelentő tényállításokat, melyek ítéleteik szerint megtalálhatóak a nyomozati bizonyítékokban (ezért döntésük szerint az ezekkel megegyező alperesi kijelentések nem tekinthetők jogsértőnek) nem tüntetik fel ítéleteik indoklásában.

2. Az alaptörvény-ellenesség érdemi indokolása

Az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdése alapján *Magyarország független, demokratikus jogállam.*

Az Alaptörvény I. cikk (3) bekezdése alapján *Az alapvető jogokra és kötelezettségekre vonatkozó szabályokat törvény állapítja meg.*

Ahogy azt az Alkotmánybíróság számos eseti döntésében is kifejtette, az Alaptörvény jogállamiság klauzulája magában foglalja a jogbiztonság kritériumát. A jogbiztonság a közhatalom gyakorlásának kiszámíthatóságát jelenti. Követelmény, amely szerint a közhatalmat gyakorló állami szervek a jog által meghatározott szervezeti keretek között, a jog által meghatározott működési rendben, a jog által a polgárok számára megismerhető és kiszámítható módon szabályozott korlátok között fejtik ki tevékenységüket.

Kérelmező álláspontja szerint e körbe tartozik azon követelmény is, hogy az alapvető, Alaptörvény által is biztosított személyiségi jogának (jó hírnévhez való jog) megsértése kapcsán folyó bírósági eljárásban a bíróság a felekre kötelező döntését elsősorban a törvényekre, törvényi előírásokra alapítsa, és ítélezése során a jogvita eldöntésekor jogszabálynak nem minősülő jogalkalmazói állásfoglalások előírásait legfeljebb iránymutatóként alkalmazza.

Kérelmező esetében sajnos ezen követelményt sem az első- sem a másodfokú bíróság sem a Kúria nem tartotta meg, valamennyi ítélet indoklásában az szerepel, hogy a döntés kifejezetten az úgynevezett PK. 14. számú kollégiumi állásfoglalás előírásaira alapozva került meghozatalra. Ráadásul ezen előírásokat sem helyesen alkalmazva.

Indítványozó álláspontja szerint mindez sérti a jogbiztonság elvét, ezért az ilyen alaptörvény-ellenes ítélet megsemmisítésének van helye.

A támadott ítéletek egy másik ok miatt is alaptörvény-ellenesnek minősülnek az alábbiak szerint.

Az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdése alapján *Mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyeit a hatóságok részrehajlás nélkül, tisztességes módon és ésszerű határidőn belül intézzék. A hatóságok törvényben meghatározottak szerint kötelesek döntéseiket indokolni.*

Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése alapján pedig *Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.*

A fenti alaptörvényi rendelkezések alkotmányos követelményként rögzítik mind a hatósági mind a bírósági eljárásokban a tisztességes eljárás biztosítását.

Ezen rendkívül fontos és garanciális követelményt az Emberi Jogok Európai Egyezménye is rögzíti 6. cikkében, melybe a strasbourgi Emberi Jogok Európai Bírósága joggyakorlatának megfelelően beletartozik a bírósági döntések megfelelő indoklása iránti követelmény is.

A tisztességes eljáráshoz való jog keretein belüli indoklási kötelezettség ugyan nem jelenti azt, hogy a bíróságok ítéletüket minden egyes kérdésben aprólékos részletességgel lennének kötelesek megindokolni, azonban a bírói döntés indoklásának kellően részletesnek kell lennie ahhoz, hogy az érintett számára a döntés megfelelően értelmezhető legyen, az alapján megfelelően élhessen jogorvoslati jogával.

Az Alkotmánybíróság 34/2017. (XII.11.) AB határozatában is hangsúlyozta azt, hogy a „kijelentésekről hűen, saját értékelés nélkül tudósító, a közlések beazonosítható forrását egyértelműen megjelölő és a jóhírnevet esetleg sértő tényállításokkal érintett személy cáfolatának is helyet biztosító (vagy a válaszadás lehetőségét felkínáló) médiatartalom-szolgáltató a sajtószabadság által védett alkotmányos küldetését teljesíti, így e tevékenységét nem lehet a személyiségi jogsértés polgári jogi szankcióit megalapozó híresztelésként értékelni”.

Fentiek alapján tehát a sajtószerv kötelezettsége az érintett személy cáfolatának is helyet biztosítani tudósításában, azonban ennek az alperesi sajtószerv nem tett eleget, azt indítványozótól megtagadta, meg sem kísérelte sem indítványozót sem legalább a védőjét megszólaltatni cikkeiben.

A bíróságok ennek ellenére egyetlen egyszer sem reagáltak semmit indítványozónak azon felvetésére, hogy még a PK14 szerint is, de az idézett AB határozat értelmében is kötelessége lett volna I. rendű alperesnek a jóhírnév sértő kitételek kapcsán indítványozót is megszólaltatni vagy legalább ezt megkísérelni és amennyiben nem sikerül, akkor védőjét megkeresni.

Miközben ez egyértelműen nem részletkérdés, hanem alapvető elvi kérdés az ügyben, amiben a bírósági állásfoglalás nyilvánvalóan kötelező lett volna.

Indítványozó álláspontja szerint ez olyan mulasztás a bíróságok részéről, ami ítéleteik megsemmisítését indokolja.

Indítványozóról a [REDACTED] mint I. r. alperes a [REDACTED] elnevezésű nyomtatott sajtótermékében illetve a [REDACTED] ternetes oldalán cikkeiben több olyan súlyos tényállítást is közölt, melyek alkalmasak jó hírnevének megsértésére. II. r. alperes az I. rendű alperes cikkeiben hasonló tényállításokat tett indítványozó személyéről.

E körben indítványozóról többek között az alábbi, jó hírnevét sértő tényállítások jelentek meg:

...az MSZP-re, a Fideszre és az MDF-re is „vadászott”

... [REDACTED] tartalmazása is a [REDACTED] tervei között szerepelt. A mozaikom vegut azért állt el a [REDACTED] ni támadástól, mert azt túlságosan kockázatosnak ítélte meg.

... A [REDACTED] k [REDACTED] tette [REDACTED] en elhíresült csoport vezetése valóban [REDACTED] pártok megtámadását

... Az összes jelenlegi parlamenti párt politikusai könnyedén a [REDACTED] atává válhattak volna, hiszen a teljes „garnitúrát” ellenségnek tekintette a terrorcsoport

... [REDACTED] épsége is veszélyben volt, őt egy belvárosi lakóház lépcsőházában börtönözték volna a [REDACTED] ..

... más politikuskok mellett a [REDACTED] meg akarta támadni annak a belvárosi háznak a lépcsőházában, ah [REDACTED]

[REDACTED] pártok mindegyikét, azaz a teljes politikai garnitúrát ellenségének tekintette a

... a csoport tevékenysége és tervei az alkotmányos rend ellen irányultak, minden parlamenti pártot egyaránt utáltak...

...Elmondta, hogy [redacted] [redacted] lista pártelnököt is megtámadták volna. Liftjébe kamerát akartak szereltetni, hogy kifigyeljék a mozgását, az akciót azonban túl kockázatosnak tartották.

...az [redacted] [redacted] így utálják, és ha ők nem a számukra tetsző módon járnak el, akkor a kormányváltás után is folytatódnak majd a támadások.

...Az elején [redacted] g azt mondta, hogy csak figyelmeztessenek, aztán már kijelentette: nem baj, ha valakinek baja esik, mert legalább jobban odafigyelnek rájuk. Sőt ha gyerek, annak nem kell feltétlenül örülni, de azért elég jó reklám.

Indítványozóval, mint felperessel szemben büntetőeljárás volt (és jelenleg is van) folyamatban, amiben jelenleg még elsőfokú ítélet sincs. Ezen büntetőeljárás nyomozati bizonyítékai többek között egy állítólagosan II. r. alperes által készített hangfelvétel, melyen II. r. alperes nem is felperessel, hanem egy felperestől független másik személlyel beszél, továbbá II. r. alperes tanúvallomása.

Mind az elsőfokú mind a másodfokú bíróság, mind a Kúria ítéletében azt állapította meg, hogy ezen nyomozati bizonyítékok alapján tették alperesek indítványozóról a fentebb ismertetett különböző súlyú bűncselekmények elkövetésével kapcsolatos tényállításokat, azonban ítéleteik indoklásában nem jelölték meg, hogy pontosan hol és milyen formában szerepelnek a sérelmezett alperesi tényállításokkal azonos szövegrészek a nyomozati bizonyítékokban.

Indítványozó valamennyi bírósági szinten kihangsúlyozta ugyanis, hogy alpereseknek indítványozóról tett fenti tényállításai az általuk közvetített tartalommal nem szerepelnek a nyomozati iratok között.

Ennek hiányában a jogszabályi rendelkezések alapján úgy kell tekinteni, hogy az alperesi sajtószerv nem tudott eleget tenni bizonyítási kötelezettségének, az általa az indítványozóról tett sértő tényállítások valótlannak tekintendők, és mindez azzal kellene, hogy járjon, hogy a bíróság a személyiségi jogsértést megállapítja.

Látható tehát, hogy az indítványozó által érvényesített jog elbírálása szempontjából kardinális kérdés, hogy a róla tett alperesi tényállítások ilyen formában és ilyen tartalommal szerepelnek-e a nyomozati bizonyítékokban, ugyanis a bíróságok erre figyelemmel fogadják el azokat valóznak, a sajtó ezen tevékenységét valóságként tájékoztatásnak.

Indítványozó álláspontja szerint nem spórolható tehát el az ítéletek indoklásából az egyes alperesi állításokat igazoló azon szövegrészek feltüntetése, amelyek a nyomozati bizonyítékban állítólagosan fellelhetők.

Amíg ugyanis a bírósági ítéletek indoklása nem tartalmazza szó szerint tételelesen, hogy milyen szövegrészekre alapozza a bíróság a kereset elutasítását (pl. a hangfelvétel vagy a nyomozati anyag azon részletét, ami kifejezetten azt tartalmazza, hogy indítványozó „jó reklám”-nak találja ártatlan gyermekek sérülését) addig indítványozó felperesként nem is kerülhet olyan helyzetbe, hogy vitathassa a valóságnak megfelelő közlésnek minősítést, azaz hiányzik az ítéletek megalapozottsága.

A fentiek ellenére egyik bírósági ítélet indoklásában sem lelhetőek fel azonban ezen, az alperesi tényállításokkal azonos, azok valós voltát a bíróságok szerint emiatt alátámasztó szövegrészek.

A jogerős ítélet indoklásában a másodfokú bíróság például kifejti ugyan, hogy a hangfelvétel anyaga kétséget kizáróan igazolta a [redacted] vagy a volt egészségügyi miniszterrel szemben tervezett támadások, mind az esetleges „gyermekgyilkossággal” összefüggő közlés valóságát, de ezen állítását igazolandó mégsem idézte be indoklásában azon hangfelvétel részleteket, melyek kifejezetten [redacted] megtámadásáról vagy épp ártatlan gyermekek számára „reklámcéllal” történő sérelemközökléséről szólnak, miközben ráadásul indítványozó ezt folyamatosan követelte.

Nyilván azért sem, mert ilyeneket nem lehet idézni.

Indítványozó személyét rendkívül súlyos bűncselekményekkel hozzák összefüggésbe az alperesi tényállítások, így joggal várható el a bíróságoktól, hogy amennyiben azt állapítják meg, hogy ezen alperesi tényállítások valóságok, úgy pontosan tüntessék fel ítéleteik indoklásában az ezt igazoló szövegrészeket, ne csupán visszahivatkozzanak nyomozati bizonyítékokra.

A bíróságok a fentiek elmulasztásával ítéleteikben nem tettek eleget indoklási kötelezettségüknek, mely megalapozza a tisztességes eljáráshoz való alkotmányos jog megsértését.

A bíróságok mulasztásával szemben indítványozó valamennyi bírósági szinten kihangsúlyozta, hogy az általa támadott fenti alperesi tényállítások valótlanok, ugyanis azokat nem tartalmazza egyetlen nyomozati bizonyíték sem. Ezt alátámasztandó beadványaiban – köztük az elsőfokú ítélettel szembeni fellebbezésében és a jogerős ítélettel szembeni felülvizsgálati kérelmében – sorra végig is vette, hogy az egyes sérelmezett tényállításokban szereplő személyekkel, szervezetekkel kapcsolatosan pontosan mit és milyen formában tartalmaznak a nyomozati bizonyítékok (II. r. alperesi hangfelvétel és II. r. alperes nyomozati tanúvallomása).

Itt kell megjegyezni, hogy a II. rendű alperes nyomozati vallomásának a polgári peres eljárásba bizonyítékként való bevonása is jogszerűtlen volt. Hisz I. rendű alperes sajtóközlései soha nem hivatkoztak arra, hogy ők „megszerezték ezt a vallomást és erről tudósítják a nagyérdeműt”. Mindig csak az volt, hogy [REDACTED] lított dolgokat, amik kapcsán az állítólagosan általa készített hangfelvételekre hivatkozik csak ő is kizárólag, amiket (vagy azok valamely részét) adta át a sajtónak. Tehát a sajtónak ez az egy nyomozati bizonyíték állt rendelkezésére, vagyis csak erre hivatkozhatnának, mint „hiteles forrásra” a tájékoztatásaik magyarázata során, másra nem.

Mert ha a tudósításokban az egyedüli „kiszivárgott bizonyítékként” hangoztatott hangfelvételek mellé, a polgári bíróság jogosult beemelni más bizonyítékot is ([REDACTED] núvallomása), akkor jogosan felmerülhet az igény indítványozó részéről is, hogy megint más vallomásokat, szakértői véleményeket is emeljen be, amik az előzőeket adott esetben cáfolják.

Ez így akár a teljes nyomozati anyag beemeléséig és értékeléséig is elmehetne, ami ellen maga a polgári bíróság is tiltakozott, hogy az neki nem feladata. Akkor viszont kizárólag az egyetlen hangfelvételt vizsgálhatná, hogy mit támaszt alá vagy mit nem.

[REDACTED]
[REDACTED] kapcsolatban a hangfelvételekből mindössze annyi olvasható ki, hogy a hangfelvételen szereplő személy valakikkel megnézte valamikor [REDACTED] nyilvánosságban is megjelent lakáscímét („a házat voltunk fönt, néztük” nyomozati irat 17479 o.), illetve hogy az ehhez hasonló belvárosi helyszíneken félnek elkövetni valamit valakik és nem is gyűjtenek róla adatokat („Arról nincsen semmi. Nem, nem, az a belváros. Attól fázik mindenki. Attól fázik mindenki” nyomozati irat 13683 o.).

Ezen túlmenően még az hallható a felvételen, hogy [REDACTED] I. r. alperes beszélgető partnere [REDACTED] szerint akár rá is lehetne robbantani a liftet [REDACTED] a kifigyelnék kamerával a mozgását (nyomozati irat 17479 o.), de olyanról, hogy mindez indítványozó szándéka is lett volna vagy olyan tervről miszerint a képviselőnőt a lépcsőházban akarta bántalmazni indítványozó illetve a nevezett csoport, nincs szó a bizonyítékokon.

Emellett [REDACTED] kapcsolatban II. r. alperes kihallgatásakor tett vallomása ráadásul ellentétes is saját médiában szereplő nyilatkozatával, ugyanis a büntetőeljárásban II. r. alperes még azt nyilatkozta, hogy a képviselőnő kapcsán a jövőben terveztek merényletet, míg a médiában már azt közölte, hogy a múltban volt ilyen terve a csoportnak, de attól annak kockázatossága miatt elálltak.

A nyomozati bizonyítékok alapján tehát semmilyen a „felperes és csoportja” által korábban „tervezett akcióról, támadásról, amitől elálltak, mert kockázatosnak találták a helyszínt” szó nincs. A hangfelvételeken ilyen állítás nem hangzik el, valamint [REDACTED] szintén nem kerül szóba sehol a nyomozati bizonyítékokban.

- [REDACTED]ának a terve

[REDACTED] mindössze annyi hangzik el a nyomozati bizonyítékokban, hogy állítólag [REDACTED] s beszélgető partnere egyszer volt ott lent egy lánnyal „megnézni a címet” (nyomozati irat 13663 o). Azonban még az sem egyértelmű, hogy kinek a címére utal a beszélgető partnere II. r. alperesnek, az országgyűlési képviselőjére vagy [REDACTED]

„Felperes és csoportja” által [REDACTED] en tervezett merényletről” tehát nincs szó a hangfelvételen, sem más, az eljárásban vizsgált bizonyítékokban.

- A támadások FIDESZ-kormány idején való folytatásának terve

Ugyanígy nem lehet a nyomozati bizonyítékok között olyat találni, hogy „felperes és a hozzá kötött csoport” a választás után az új összetételű – várhatóan FIDESZ – kormány ellen „Molotov-koktélos illetve robbantásos akciókat” tervezne.

Egyrészt II. rendű alperes az – és nem a vele beszélgető állítólagos csoporttag –, aki a hangfelvételeken folyton a FIDESZ elleni akciókat erőlteti:

[REDACTED] IDESZeseket miért nem kapunk el? Ők is nagy geciládák. Nekem ők se tetszenek, megmondom őszintén.” (nyomozati irat 13685 o)

[REDACTED] a FIDESZ sem egy nagyon nagy májer, nem?... mondjuk, ha az Orbán lesz hatalmon és ilyeneket fog csinálni, ugyanúgy megkapja a sarát?” (nyomozati irat 13739 o)

Másrészt még így sem lehet többet megállapítani a felvételekből, minthogy a beszélő személy és ismerősei nem szeretik a [REDACTED] etóként úgy viselkedne, mint az őt megelőző rezsim vezetői, ő is „megkapná a sarát”. De hogy ez pontosan mit jelent, arról nincs szó (lehet ez például tüntetés, kormányellenes tömegmegmozdulás szervezése stb.). Ráadásul még ez a „megkapja a sarát” is arra vonatkozik, hogyha [REDACTED] liberális kormány kormányzási gyakorlata szerint irányítaná az országot és nem valamiféle „generalis szabályként” van meghatározva.

Külön hangsúlyozandó, hogy a fenti kijelentést (megkapja a sarát) II. rendű alperes mondja így ki és nem a szervezethez kötött tag, azaz semmiképp sem köthetőek ezen állítások a szervezethez és így indítványozóhoz, azok csupán II.r. alperes önkényes és provokatív mondatainak minősülnek, erre alapozva nem lehet jogszerűen azt állítani, hogy indítványozó a [REDACTED] emberi erőszakos bűncselekményeket tervezett volna „társaival” együtt. Ennek ellenére a sajto rögtön fideszes politikusok elleni támadások tervéről tájékoztatót.

A több helyen idézett [REDACTED] en ugyanez fog menni” kijelentés pedig kifejezetten az utcai tüntetésekre vonatkozik, hisz ez a dátum szerinti első hangfelvétel elején hangzik el, mikor a karhatalommal való összecsapásokba torkolló utcai tüntetésekről van csak szó a beszélgetésben. [REDACTED] egy bármiféle „akciók” a beszélgetésben itt még nem kerülnek szóba. (nyomozati irat 13663 o)

3. Összegzés, záró rész

Az alkotmányjogi panaszindítvány érdemi indoklásában kifejtettekre indítványozó ezúton kéri a T. Alkotmánybíróságot, hogy az alaptörvény-ellenes elsőfokú, jogerős és felülvizsgálati ítéleteket megsemmisíteni szíveskedjenek.

Indítványozó nyilatkozik, hogy az ügyben volt folyamatban felülvizsgálati eljárás, mely érdemi döntéssel már lezárult, a törvényesség érdekében egyéb jogorvoslati eljárás illetve perújítás nincs folyamatban.

Indítványozó továbbá az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLII. törvény 52. § (5) bekezdésére és 57. § (1a) bekezdésére, valamint az Alkotmánybíróság ügyrendjéről szóló 1001/2013 (II. 27.) Tü. határozat 36. § (2) bekezdésére tekintettel nyilatkozik, hogy a jelen ügyben előterjesztett alkotmányjogi panasz indítványában szereplő személyes adatai nyilvánosságra hozatalához nem járul hozzá.

A kérelem kedvező elbírálásában bízva tisztelettel:

Dr. Gaudi-Nagy Tamás

- 1.sz. melléklet meghatalmazás
- 2.sz. melléklet a Fővárosi Törvényszék 19.P.20.446/2014/34. sz. ítélete
- 3.sz. melléklet a Fővárosi Ítéltábla 2.Pf.21.228/2016/3/II. jogerős ítélete
- 4.sz. melléklet a Kúria Pfv.IV.21.282/2017/13. sz. felülvizsgálati ítélete